

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/112/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200735
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200735.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Z. V., bytom G. XX, A XXXX A./F., G., štátna občianka SR, právne zastúpená: PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., advokátska kancelária, Kmeťova 24, Košice proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 15. apríla 2014, č. 29508-2/2014-BA, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. januára 2015, č.k. 6S/79/2014-37, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. januára 2015 č.k. 6S/79/2014-37, m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 29508-2/2014-BA zo dňa 15. apríla 2014 z r u š u j e a v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 696,62 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., Kmeťova 24, Košice, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zo dňa 29. januára 2015, č.k. 6S/79/2014-37 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo aj „rozsudok krajského súdu“), zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 29508-2/2014-BA zo dňa 15.04.2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo aj „rozhodnutie žalovaného“), žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie vecí na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 700-3414069113-GC04/13 zo dňa 28.11.2013 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu“) predpísal žalobcovi penále v sume 261,73 eur aplikujúc § 178 ods. 1 písm. a/ bod 9 a § 240 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) za oneskorenú úhradu poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné

poistenie a príspevku na starobné dôchodkové poistenie, poistného na invalidné poistenie, poistného do rezervného fondu solidarity (ďalej len „poistné“) za obdobie január - december 2004 a február 2005, vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov, keď bola dlžná suma poukázaná na účet sociálnej poisťovne Štátnej pokladnici alebo zaplatená v hotovosti. Neoddeliteľnou súčasťou prvostupňového správneho rozhodnutia bola príloha, v ktorej bol špecifikovaný spôsob výpočtu penále.

Žalovaný napadnutým druhostupňovým rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Krajský súd sa nestotožnil so žalobnými bodmi správnej žaloby, v ktorej žalobca poukazoval na znenie § 293bl zákona č. 461/2003 Z.z. a skutočnosť, že poistné, z ktorého bolo predpísané penále, bolo žalobcom zaplatené najneskôr 10.10.2007, teda do 30.04.2010. Konštatoval, že žalobca nesplnil zákonom uložené podmienky vylučujúce možnosť predpísania penále, keď konštatoval, že ustanovenia § 293bl ods. 1 a 293ap zákona č. 461/2003 Z.z., ktoré citoval v dôvodoch rozhodnutia, upravujú nepredpísať penále alebo odpustiť povinnosť zaplatiť penále povinnému subjektu, a to len v prípade, ak povinný subjekt celé dlžné poistné a dlžné príspevky zaplatí najneskôr do 30.04.2010, čo znamená, že k 30.04.2010 už voči sociálnej poisťovni nebude mať žiaden peňažný záväzok. Poukazoval, že žalobkyňa príspevok do fondu zamestnanosti v sume 8,76 eur zaplatila až dňa 01.04.2011, teda po 30.04.2010, resp. po 31.01.2008, preto nesplnila podmienky na odpustenie penále, resp. nevyrubenie penále s poukazom aj na názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Szs/29/2013 z 28.05.2014 na str. 6 v druhom odseku. Krajský súd sa nestotožnil ani so žalobnou námietkou, v ktorej žalobca tvrdil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je zaťažené vadou zmätočnosti, keď o príspevku do fondu zamestnanosti sa žalovaný zmienil až v napadnutom rozhodnutí, práve z dôvodu, že platba do fondu zamestnanosti v sume 8,76 eur bola zaplatená 01.04.2011 a nachádza sa v zozname platieb, ktoré žalobca vykonal voči žalovanému. Krajský súd zdôraznil, že podmienky tzv. generálneho pardonu sú zverejnené na internetovej stránke žalovaného, kde sú taxatívne vymenované všetky druhy poistného a príspevkov, ktoré bolo nevyhnutné zaplatiť najneskôr do 30.04.2010 tak, aby bolo možné penále odpustiť, resp. penále nepredpísať v zmysle ustanovení § 293ap a § 293bl zákona. Tento zoznam obsahuje aj príspevok do fondu zamestnanosti za obdobie do 31.12.1996, ktorý musel byť zaplatený do generálneho pardonu žalovanému do 30.04.2010, čo sa zo strany žalobkyne nestalo.

2.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie žalobca, žiadal rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konania. V dôvodoch odvolania poukázal na nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Tvrdil, že podľa § 293bl zákona č. 461/2003 Z.z. vyplýva povinnosť sociálnej poisťovne nepredpísať penále alebo odpustiť predpísané penále za obdobie pred 01.01.2010, ak dôjde k úhrade poistného a príspevku, na ktoré sa penále viaže najneskôr do 30.04.2010. Žalobca túto zákonom uloženú podmienku splnil do 30.04.2010, tak ako vyplýva z prílohy prvostupňového správneho rozhodnutia, zaplatil dlžné poistné a príspevky, z ktorých mu bolo vyrubené penále. Poukázal na obdobnú vec v konaní Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/281/2012, ako aj konanie 5S/182/2012, v ktorom Krajský súd v Bratislave v obdobnej veci prisvedčil právnomu názoru žalobcu.

Žalobca namietal v podanom odvolaní nezrozumiteľnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a popretie práva žalobcu na spravodlivý proces, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR v konaní 2Cdo/238/2008 zo dňa 30.11.2009 a konštatoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (IV. ÚS 115/03). Tvrdil, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa obsahu základného práva na spravodlivý proces nezodpovedá, keď sa odvoláva len na citáciu právnych predpisov, s odkazom na správnosť postupu žalovaného a nepodáva, ale len odkazuje na právne predpisy a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré nasvedčuje tvrdeniam žalobcu, resp. na spoločnú správu výboru Národnej rady SR, ktorý v záveroch z textu právnej normy, nepochybne nevyplývajú. Zdôraznil, že v odôvodnení rozhodnutí správnych orgánov sa nenachádza ani len zmienka o existencii spoločnej správy výborov Národnej rady SR, napriek tomu sa táto nachádza v administratívnom spise a pod č.l.

13, resp. 10, resp. 8, a číslo listov je na prvý pohľad prepisované a upravované. Žalobca vyslovil pochybnosti o obsahu administratívneho spisu a jeho dodatočnom, resp. úplnom žurnalizovaní, keď sa v ňom nachádzajú aj listiny, ktoré ako dôkazy správne orgány v správnom konaní nikdy nevykonali, neodvolali sa na ne a nepoužili ich. Zdôraznil, že viaceré listiny sú v administratívnom spise žurnalizované a založené až po žurnalizácii druhostupňového rozhodnutia, teda neboli súčasťou spisu pri posudzovaní odvolania žalobcu ako účastníka správneho konania. Podľa žalobcu nemožno akceptovať stav, že súčasťou administratívneho spisu sú dôkazy a skutočnosti, na ktoré sa správne orgány vôbec neodvolávajú a to navyše žurnalizované s tromi rôznymi číslami listov, čo preukazuje, že spis bol žurnalizovaný až dodatočne, nie je úplný a boli v ňom vykonané zásahy, navyiac keď súčasťou spisu nie je originál prvostupňového rozhodnutia, ani originály doručeníek k tomuto rozhodnutiu. Neúplnosť, nekompletnosť a pochybná žurnalizácia administratívneho spisu spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. S touto skutočnosťou sa krajský súd v napadnutom rozsudku nevysporiadal.

Žalobca zdôraznil, že predložený administratívny spis nie je úplný, originálny a žurnalizovaný a z tohto dôvodu je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť pre nepreskúmateľnosť.

3.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný podaním z 18.03.2015, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny potvrdil. V dôvodoch vyjadrenia žalovaný nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho písomnom odvolaní.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP, § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 240 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení fyzickým osobám a právnickým osobám povinným odvádzať poisťné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, ktoré neodviedli poisťné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac včas alebo ich odviedli v nižšej sume, Sociálna poisťovňa predpíše penále vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poisťného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici, zaplatená v hotovosti alebo do dňa začatia kontroly, ak tento zákon neustanovuje inak.

Predpísané penále podľa odseku 1 nemôže presiahnuť dlžnú sumu poisťného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie za kontrolované obdobie. Sociálna poisťovňa penále nepredpíše, ak penále za

kontrolované obdobie nie je vyššie ako 3,32 eur.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie vecnej správnosti rozsudku prvého stupňa, ktorý po preskúmaní zákonnosti postupu rozhodnutia žalovaného podľa piatej časti druhej hlavy OSP dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zodpovedá zákonu o sociálnom poistení.

Ustanovenie § 157 OSP je však potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp.zn. IV. ÚS 115/03, sp.zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk) . Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ Európsky súd pre ľudské práva ale súčasne tiež pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci G., oba z 9. decembra 1994, H., séria A č. 303 A a č. 303 B).

Z § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že už okamihom omeškania s lehotou splatnosti poistného a príspevku na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac, vznikajú obom účastníkom povinnosti súvisiace s týmto omeškaním. Žalovanej vzniká povinnosť predpísať penále (s výnimkou uvedenou v odseku 2) a žalobcovi vzniká povinnosť predpísané penále zaplatiť.

Moderáčne oprávnenie žalovanej z ustanovenia § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nevyplýva. To znamená, že žalovaný nie je oprávnený penále vyplývajúce z tohto ustanovenia odpustiť, resp. znížiť. Len vtedy, ak za kontrolované obdobie je vypočítané penále nižšie ako 3,32 eur, žalovaná nie je povinná penále predpísať.

Podľa § 293bl ods. 1 zákona o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa nepredpíše penále alebo odpustí povinnosť zaplatiť predpísané penále, ktoré sa viaže na dlžné poistné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa osobitného predpisu za obdobie pred 1. januárom 2010, zaplatené najneskôr do 30. apríla 2010.

Podľa § 293ap zákona o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa odpustí povinnosť zaplatiť penále, ktoré sa viaže na dlžné poistné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa osobitného predpisu za obdobie pred 1. januárom 2007, ak fyzická osoba alebo právnická osoba povinná odvádzať poistné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie toto dlžné poistné a tieto dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie zaplatí najneskôr do 31. januára 2008.

Ďalej bolo potrebné posúdiť, či ustanovenie § 293bl ods. 1, (§ 293ap) zákona č. 461/2003 Z.z. je možné aplikovať vo vzťahu k žalobcovi iba v tom prípade, ak všetky záväzky, ktoré mu vznikli pred 01.01.2010 (pred 01.01.2007) splatil a uhradil Sociálnej poisťovni do 30.04.2010 (do 31. januára 2008).

Podľa názoru najvyššieho súdu, výklad uvedeného ustanovenia treba chápať tak, že povinnosť nepredpísať penále alebo predpísané penále odpustiť sa viaže iba na dlžné poistné a príspevky za obdobie pred 01.01.2010, ktoré boli zaplatené do 30.04.2010, viažuce sa k poistnému, z ktorého sa penále vypočíta. V prejednávanej veci bolo preukázané, že dlžné poistné za 01-12/2004 a február 2005 (ďalej len posudzované obdobie) síce nezaplatil žalobca včas, avšak zaplatil ho do 30.04.2010 (dokonca do 31.01.2008) tak, ako vyplýva z prílohy prvostupňového rozhodnutia, keď posledné dlžné poistné z posudzovaného obdobia (za mesiace september, október, november, december 2004) zaplatil 10.10.2007.

Najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9Sžso/54/2013 zo dňa 25.02.2015, ktorý konštatoval, že: „V kontexte s § 139 ods. 1 a 3 zákona je potom podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vykladať aj ustanovenie § 293bl ods. 1 zákona tak, že za obdobie pred 1. januárom 2010 sa považujú jednotlivé kalendárne mesiace pred 01.01.2010. Úmyslom zákonodarcu pri prijímaní ustanovenia § 293bl zákona nebolo predpisovať penále za všetky kalendárne mesiace pred 01.01.2010, za ktoré boli poistné a príspevky odvodené oneskorene alebo v nižšej sume, naopak jeho úmyslom bolo dosiahnuť zaplatenie dlžného poistného čo i len v časti, bez potreby následnej penalizácie oneskorených platieb po dátume splatnosti.“

V tejto súvislosti Najvyšší súd SR poukazuje na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 50/01 z 11.10.2001, ktorý v bode 1 konštatuje, že v situácii, keď ustanovenie právneho predpisu dovoľuje dvojaký výklad (jeden ústavne súladným a druhý ústavne nesúladným spôsobom), má prioritu jeho výklad ústavne súladným spôsobom. Pre súdy táto povinnosť vyplýva celkom jednoznačne z článku 144 ods. 1 v spojení s § 152 ods. 4 Ústavy SR a táto povinnosť súdu zodpovedá ústavne garantovanému právu na súdnu ochranu podľa článku 46 Ústavy SR. Krajský súd poukazuje aj na nálezy Ústavného súdu PL.ÚS 15/98, III. ÚS 341/2007, III.ÚS 274/07 ako aj nález II. ÚS 58/2011 z 31.10.2011.

Podľa názoru najvyššieho súdu, výklad ustanovení zákona (§ 293bl, § 293ap), ako ho vyložil žalovaný a prvostupňový správny orgán, nie je ústavne konformný, a ani nevyplýva z ich gramatického znenia.

Najvyšší súd dospel k záveru, že nebolo v súlade so zákonom žalobcovi predpísať penále z dôvodu, že dlžné poistné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové poistenie, ktoré sa viažu k predpísanému penále, sa týkajú dlžného poisteného za obdobie pred 01.01.2010, ktoré bolo žalobcom do 30.04.2010 zaplatené.

Krajský súd v Košiciach poukazoval na rozsudok najvyššieho súdu 7Sžso/29/2013 zo dňa 28.05.2014 a na stranu 6 druhý odsek. Odvolací súd zdôrazňuje, že túto časť uvedeného rozsudku najvyššieho súdu, treba vykladať v kontexte s ostatnými časťami rozsudku, keď z tohto rozhodnutia najvyššieho súdu je zrejmé, že v posudzovanej veci účastník správneho konania nezaplatil do 30.04.2010 poistné a príspevky na starobné dôchodkové poistenie, z ktorého bolo vyčísľované a predpísané penále, preto nejedná sa o skutkovo a právne obdobnú vec.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nie je súladné so zákonom, nestotožnil sa s právnym posúdením veci prvostupňovým súdom, preto rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie aplikujúc ustanovenie § 250j ods. 2 písm. a/ OSP vo väzbe na ustanovenie § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.

O trovách prvostupňového a odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 OSP, § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, preto súd mu priznal trovy odvolacieho konania ako aj trovy prvostupňového konania vo výške 696,62 eur.

Nakoľko bol žalobca zastúpený advokátskou kanceláriou, patrí mu náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia. Pri určení výšky týchto trov najvyšší súd vychádzal z § 11 ods. 4 vety prvej a

§ 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Vo veci úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 696,62 eur, a to:

- za 2 úkony právnej služby v roku 2014
  - prevzatie a príprava zastúpenia dňa 30. júna 2014 - 134,- eur
  - písomné podanie na súd - žaloba z 30. júna 2014 - 134,- eur
  - k tomu zodpovedajúci režijný paušál 2 krát 8,04 eur - 16,08 eur
  - za 2 úkony právnej služby v roku 2015
  - účasť na pojednávaní dňa 29. januára 2015 - 139,83 eur
  - písomné podanie na súd - odvolanie z 05. marca 2015 - 139,83 eur
  - k tomu zodpovedajúci režijný paušál 2 krát 8,39 eur - 16,78 eur
- a všetko zvýšené o 20 % DPH, teda celkovo 696,62 eur (580,52 + 116,10).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.